

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 21. juuni 2016. aasta otsus asjas R 471/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud ja EUIPO menetluse kulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 3 rikkumine.

WQ (*) 3. oktoobril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 21. juuli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas F-1/16, WQ (*) versus parlament

(Kohtuasi T-705/16 P)

(2016/C 454/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: WQ (*) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Teine menetluspool: Euroopa Parlament

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu otsus F-1/16, WQ (*) vs. parlament;
- tühistada ametisse nimetava asutuse 27. märtsi 2015. aasta otsus mitte kanda apellandi nime nende ametnike nimekirja, kes valiti osalema 2014. aastal toimunud kvalifitseerimise koolituskavas;
- mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

1. Esimene väide, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus õigusnormi, kui ta analüüsis apellandi poolt esimeses kohtuastmes esitatud väidet, mille kohaselt on rikutud võrdse kohtlemise üldpõhimõtet, kuivõrd ta asus seisukohale, et apellandi faktiline olukord erineb niisuguse kandidaadi olukorrast, kellel on sama taseme diplom pärast üheaastase kursuse läbimist.
2. Teine väide, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus õigusnormi, kui ta asus seisukohale, et vaidlusalune otsus mitte kanda apellandi nime nende ametnike nimekirja, kes valiti osalema 2014. aastal toimunud kvalifitseerimise koolituskavas, ei riku Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 165 ning liidu ja liikmesriikide vahelise pädevuse jaotust hariduse valdkonnas.

(*) Teave, mis on kustutatud seoses üksikisikute kaitsega isikuandmete töötlemisel.

3. Kolmas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus õigusnormi, kui ta lükkas tagasi apellandi poolt esimeses kohtuastmes esitatud õigusvastasuse väite, leides et vähemalt tüheaastase kursuse läbimise nõue on kvalifitseerimismenetluse olemust arvestades põhjendatud ja proportsionaalne. Apellant leiab sellega seoses, et Avaliku Teenistuse Kohus moonutas tema argumente, kui ta otsustas, et apellant ei väielnud vastu asjaolule, et vaidlusaluse tunnistuse arvessevõtmine oleks andnud kahekordse kaalu apellandi poolt institutsioonides omandatud töökogemusele.

HB 3. oktoobril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 21. juuli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas F-125/15: HB versus komisjon

(Kohtuasi T-706/16 P)

(2016/C 454/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: HB (Schweich, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Nõuded

Apellant palub Üldkohtul:

- tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu otsus kohtuasjas F-125/15: HB vs. komisjon;
tehes kohtuasjas ise otsuse
- tühistada otsus jätta apellant 2014. aasta edutamise raames edutamata;
- mõista komisjonilt apellandi kasuks välja 15 000 eurot mittevahalise kahju eest;
- mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet, et Avaliku Teenistuse Kohus on rikkunud mitmeid õigusnorme.

Esiteks leiab apellant, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus õigusnormi, kui ta asus seisukohale, et ametisse nimetav asutus tegelikult teostas teenete võrdlevat hindamist, see tähendab objektiivsel ja võrdsel alusel hindamist, samas kui ametisse nimetav asutus piirdus apellandi 2013. aasta teenete arvestamata jätmisega, kuna 2013. aasta hindamisaruanne hinnangut ei sisaldanud, ilma et ametisse nimetav asutus oleks püüdnud leida võrreldavaid teabeallikaid või teavet.

Teiseks on apellant seisukohal, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et 2013. aasta hindamisaruandes hinnangu puudumine on apellandile süüks pandav ning et see, et ta ei vaidlustanud seda personaleeskirjades ette nähtud tähtaja jooksul, takistab ametisse nimetaval asutusel apellandi teenete hindamist nimetatud aastal.

Kolmandaks rikkus Avaliku Teenistuse Kohus apellandi arvates õigusnormi, leides et apellant ei tõendanud asjaolusid, mis lubaksid eeldada soo alusel diskrimineerimist, samas kui viimase hindamisaruanne ei sisalda mingit sisulist hinnangut, ja seda üksnes seetõttu, et ta põhjendatult puudus pikka aega rasedus- ja sünnituspuhkuse ja tema raseduse tüsistustega seotud haiguspuhkuse tõttu.
